

24. august 2009

Maktens språk

Aftenpostens engasjement i ansettelsen av ny sjef for PST er bemerkelsesverdig.

Aftenposten kommenterer på lederplass (18. august) ansettelsen av ny sjef for Politiets Sikkerhetstjeneste (PST), og stiller seg åpenbart – om enn ikke uttalt – bak den kandidaten de selv i en reportasje tidligere har lansert. Avisen skriver:

" ... I utlysningsteksten kreves det klokt nok både dokumentert samfunnsengasjement og erfaring med mediene. Dette er egenskaper som er viktige for å bygge opp den tillit PST er avhengig av. I alle fall konstaterer vi at i hvert fall en av søkerne har også disse kvalifikasjonene. De andre søkerne har en mer tradisjonell politifaglig bakgrunn. Den er det selvsagt intet galt med, men det kreves noe spesielt av en PST-sjef i vår tid."

Altså: Det er ikke noe galt med fagbakgrunn for å lede en fagetat, men det er ikke nødvendig. Det eneste og spesielle som virkelig kreves for å bygge opp etatens tillit er erfaring med mediene. Og hvem er det i vår tid som kunne representere en fare for tilliten, så sant den faglige kvaliteten av virksomheten holder mål? Det kan vel ikke være andre enn mediene selv? – "definisjonsmakten"?

Et sinnbilde fra 1930-årenes New York: Eieren av en nyåpnet restaurant får besøk av to tungt bevæpnede menn som tilbyr beskyttelse mot 5% av omsetningen. Eieren takker for tilbudet, men sier at ettersom han ikke har noen fiender, har han heller ikke behov for beskyttelse. En av besøkernes fyrer av et par skudd i gulvet for å tydeliggjøre tilbudet: Det dreier seg om beskyttelse mot tiltak beskytterne ellers vil iverksette. Utpresning, med andre ord. Så langt gangsterfilmen. 